

Wspomnienie o Pani dr Irenie Bocheńskiej

Irena Bocheńska urodziła się w 1914 roku w rodzinie inteligentkiej w Tarnowie, lecz od dziecięcych lat związana była z Poznaniem. Tu uczęszczała do szkoły powszechnej, gimnazjum i liceum. W roku 1937 uzyskała Świadectwo Dojrzałości i wstąpiła na Wydział Matematyczno-Przyrodniczy Uniwersytetu Poznańskiego. Wybuch II Wojny Światowej, jak dla większości polskich rodzin, był początkiem ogromnych przeżyć i tragedii. Pani Doktor musiała przerwać studia. W kampanii wrześniowej brali udział jej trzej bracia, a w grudniu 1939 roku cała rodzina została wysiedlona z Poznania do Częstochowy. W roku 1940 przeniosła się do Tuchowa koło Tarnowa, gdzie w bardzo trudnych warunkach przetrwała okres okupacji. W tym czasie Pani Doktor uczestniczyła w tajnym nauczaniu ucząc biologii i matematyki. Po wojnie, w lipcu 1945 roku, bezpośrednio po powrocie do Poznania, podjęła pracę na stanowisku młodszego asystenta w Zakładzie Botaniki i Uprawy Roślin Leczniczych Uniwersytetu Poznańskiego. Jednocześnie kontynuowała studia na Wydziale Przyrodniczym UP, po których zakończeniu uzyskała tytuł magistra filozofii w zakresie botaniki. W tym czasie zdała również dodatkowy egzamin z ochrony przyrody. Pracowała w Katedrze Botaniki i Uprawy Roślin Lekarskich, a następnie Botaniki Farmaceutycznej Akademii Medycznej, przechodząc stopniowo na etat starszego asystenta i adiunkta. W ciągu tych kilkunastu lat prowadziła ćwiczenia, repetytoria i kolokwia z botaniki farmaceutycznej dla wielu roczników studentów farmacji i kandydatów na pomocników aptekarskich. Wykazywała przy tym ogromne zaangażowanie i zapał we wprowadzaniu młodzieży akademickiej w tajniki cytologii, anatomii i systematyki roślin leczniczych oraz ich ochrony i uprawy. Brała także udział w opracowywaniu skryptów z tego zakresu oraz siedmiu roczników *Selectus Seminum* wydawanego przez Ogród Roślin Leczniczych związany z Katedrą. Opracowała i ogłosiła prace dotyczące budowy anatomicznej owoców *Convallaria majalis* i *Majanthemum bifolium*.

W roku 1962 Pani Doktor przeszła do pracy w Instytucie Przemysłu Zielarskiego, gdzie pracowała na etacie adiunkta i kierownika Ogrodu Roślin Leczniczych. W roku 1966 otrzymała tytuł doktora nauk przyrodniczych na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na podstawie pracy pt. „Lecznicze rośliny naczyniowe dziko rosnące w najbliższej okolicy Poznania”. W trakcie pracy w Instytucie brała udział w opracowywaniu trzydziestu roczników *Index Seminum*. Co roku z wielką cierpliwością zbierała nasiona powiększając kolekcję Ogrodu. Opublikowała także kilkanaście prac dotyczących anatomii roślin leczniczych i rozwoju nasion oraz owoców, wnosząc znaczący wkład w poznanie tych dziedzin botaniki farmaceutycznej. Uczestniczyła w szeregu konferencji naukowych i zjazdów, zwłaszcza Polskiego Towarzystwa Botanicznego, którego była członkiem. W uznaniu za osiągnięcia otrzymała Złoty Krzyż Zasługi i Medal Komisji Edukacji Narodowej. W 1975 roku przeszła na emeryturę. Od tej chwili przez ponad 20 lat pracowała w Zakładzie Botaniki naszego Instytutu na połowie etatu.

Do wszystkich współpracowników odnosiła się z ogromną życzliwością i zawsze wykazywała chęć niesienia im pomocy, nie bacząc na ponoszone trudy i nie troszcząc się o ewentualne korzyści. Słynęła ze wspianiałych wypieków, a jej specjalnością był keks i tort Pischingera. Z wakacyjnych podróży przywoziła nam szwajcarskie czekoladki, a przed wszystkimi świętami każdy znajdował na swoim stole małe słodki prezencik. Tymi serdecznymi gestami i samą swoją obecnością stwarzała w Zakładzie Botaniki niezwykle miłą i rodzinną atmosferę. Będąc osobą bardzo cichą i skromną, dawała nam wszystkim poczucie bezpieczeństwa i spokoju. Promieniując ciepłem i życzliwością dla ludzi, ujmowała zawsze zniewalającą delikatnością oraz dyskrecją. Te same cechy wykazywała w stosunkach rodzinnych, biorąc udział w wychowywaniu trzech pokoleń swych krewnych. Pani Doktor wykazywała hart ducha i ogromną wytrzymałość w pracy. Nigdy nie było dla Niej prac zbyt męczących i nużących, a doraźne dolegliwości przyjmowała z pogodą. Była dla współpracowników zawsze niedoścignionym wzorem, a czasem i wyrzutem sumienia, gdy ulegaliśmy własnym słabościom. Jako wybitny specjalista w dziedzinie roślin leczniczych, którymi zajmowała się ponad pół wieku, była dla nas skarbnicą wiedzy. Była darzona wielką sympatią i szacunkiem przez wszystkich współpracowników oraz uznaniem przez przełożonych. Zmarła dnia 9 listopada 2011 roku przeżywszy 97 twórczych lat.

Cześć Jej pamięci.

*Dr Waldemar Buchwald z Pracownikami
Zakładu Botaniki i Agrotechniki Roślin Zielarskich
Instytutu Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich w Poznaniu*